

Wittevrouwenveld heeft primeur

MAASTRICHT

DOOR ANNELIES HENDRIKX

Het is buiten de binnenstad het eerste, echte pleinterras: het Wittevrouwenplein. „We hebben er drie jaar aan getrokken, maar nu is het er dan eindelijk.” Zij het bij wijze van proef.

Twee wandelaars strijken neer aan een tafeltje op het Wittevrouwenplein in Wittevrouwenveld. Hoera, de eerste echte gasten! Het gloednieuwe pleinterras is deze donderdagochtend net officieel in gebruik genomen. Door wethouder Hubert Mackus, die er een kop koffie drinkt met de initiatiefnemers en de buurtnetwerken. Op het ook al 'nieuwe' Wittevrouwenplein, dat pas sinds eind juni écht zo mag heten.

De drie horecaondernemers aan het plein verzorgen het terras samen, in grote eensgezindheid. Trekker van het project is Farèn

Sallak, die hier een Iraans restaurant uitbaat. Het verlangen van de buurt naar een blijvend terras ontstond in coronatijd, vertelt ze: „Toen mochten we hier een covid-terras maken, en dat beviel zo goed dat we ons zijn gaan inzetten voor een permanent terras.”

Corry de Koster hielp daarbij. Zij werkte tot aan haar pensionering jarenlang voor gemeenten en weet zodoende hoe de hazen daar lopen. Want eerst kreeg de initiatiegroep keihard nul op het rekest: het pleintje op de kop van de Frankenstraat, aan de Groene Loper, was 'af', aldus de gemeente. Hartstikke kaal, maar wel 'af'.

Verkeersplein

„Het was een verkeersplein, hier ligt dezelfde gele gravel als op de Groene Loper. Dus dit werd door de gemeente ook gezien als 'shared space', waar fietsers en wandelaars met elkaar in aanraking komen”, zegt voorzitter Imco Goudswaard van Buurtnetwerk

Wittevrouwenveld. „Het was gewoon niet veilig en soms parkeerden er zelfs auto's op het plein.”

Regels

Nu staan er langs de rand aan de Groene Loper grote bloembakken met rode geraniums van de gemeente plus bloembakken van Farèn. Op het plein tafeltjes, omzoomd door rieten stoelen. De hele buurt wilde dit, maar het kon volgens de gemeente niet, zegt Corry de Koster. „Het bestemmingsplan liet het niet toe. Als je moet wachten op een bestemmingsplanwijziging ben je een héle tijd verder. Voor een pleinterras gelden verder weer andere regels dan voor een gevelterras. Het was gedoe. Maar we hebben stug volgehouden en je ziet: de aanhouder wint.”

Dat gebeurde vooral dankzij wethouder Hubert Mackus en zijn stadsdeelregisseur Pieter van de Waa. „Hen komen de credits toe”, zegt De Koster: „Zij

kwamen met het idee er een pilot van te maken en toen kregen de ondernemers - Farèn, Smullies en De Kokerel - alle drie een gedoogbeschikking. Tot 15 oktober. Als ze volgend jaar weer een terras willen, moeten ze wel nú de vergunningen gaan aanvragen.”

Verbinding

Hubert Mackus zelf zegt bescheiden: „Iedereen dacht dat het niet kon, totdat er iemand kwam die dat niet wist, haha!” Stadsdeelregisseur Pieter van de Waa: „We proberen nu eerst eens te kijken, wat er wél kan. Dit kan een heel mooie verbinding zijn tussen Wittevrouwenveld en Wyckerpoort.” Er liggen plannen om het plein verder te verfraaien en ook om die verbinding met de rest van de stad nog meer gestalte te geven, onthult Corry de Koster. Bloembakken aan de lantaarnpalen van de Frankenstraat tot helemaal aan de Stationsstraat. „Over het spoor heen. Dat noemen wij de Jo Coenen Allee.”

Farèn Sallak van Farèn, Loes Mulder Cordewener van Smullies en Astrid van de Venne van Kokerel op het nieuwe terras op het Wittevrouwenplein. Links en rechts personeelsleden van Smullies. FOTO HARRY HEUTS